

[Ebba Strange.]

Så erklærede hr. Erlendsson pludselig – og det var jo ganske pudsigt – at fremskridtspartiet gik ind for, at der skulle laves vuggestuer ved virksomhederne. Al min erfaring med fremskridtspartiet går ud på, at de ønsker at nedlægge alle institutioner, så det var en lidt besynderlig bemærkning, hr. Erlendsson kom med her.

For at knytte an til det dér kan jeg sige, at det er rigtigt, at jeg personlig har givet udtryk for, at jeg synes, det er bedre, at daginstitutionerne ligger i tilknytning til hjemmene, men det har med en helt anden problematik at gøre. Det har at gøre med, at det på en måde stavnsbinder mødrene, hvis de skal have deres barn i en daginstitution, der er knyttet til virksomheden, og at det meget ofte giver meget lange transportveje for de udearbejdende mødre, hvis de i de kolde vintermorgener skal transportere deres børn over lange afstande. Jeg har selv arbejdet i en institution, der var knyttet til et vaskeri ude i Gladsaxe, hvor mødre kom cyklende med deres børn mange kilometer for at få dem afleveret om morgenen. Det synes jeg ikke er hensigtsmæssigt for børnene.

Så vil jeg da godt sige, siden hr. Erlendsson synes, jeg svarede ham for lidt, at også jeg mener, at mænd er mænd og kvinder kvinder. Naturligvis mener jeg det; fru Grethe Philip har fuldstændig ret i det svar, hun gav hr. Erlendsson på mine vegne. Jeg ønsker bare, at mænd og kvinder i højere grad skal kunne deles om de opgaver, der er knyttet til at have børn og at have et hjem. Når hr. Erlendsson ligesom lægger mig i munden, at jeg skulle synes, det mere var en besværlighed end en lykke at have børn, må jeg sige, at jeg har haft stor fornøjelse af de børn, jeg har, som nu er voksne. Jeg synes, det var besværligt – det er da helt sikkert – men jeg synes da, det var en endnu større lykke, end det var en besværlighed. Men jeg synes, det er så fantastisk vigtigt, at vi giver børnene så god en start her i tilværelsen, som vi kan. Jeg ved, der er mange børn, som får for besværlig en start, bl. a. fordi der er de dårlige muligheder i vores barsellovgivning. Jeg ønsker ikke at straffe mændene med dette forslag, men jeg ønsker at give fædre del i den lykke, det er at være sammen med ganske små børn, noget, som mænd aldrig har haft lejlighed til, så længe vi har haft det industrialise-

rede samfund. Det er i og for sig det, jeg godt kunne tænke mig, at de skulle få den oplevelse, det er, for jeg tror, det ville gavne forholdet mellem fædre og børn for resten af børnenes og fædrenes liv.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Ja, man vil så gerne gavne, og man vil så gerne styre de andre. Jeg tror, at mange fædre har den lykke med deres børn, som de ønsker at have i dag, og at de ikke vil få nogen større ved det lovindgreb, som man ønsker at foretage her.

Jeg synes, vi har talt længe om disse ting. Jeg kunne sige en hel masse mere, men tiden tillader det ikke. Jeg er ikke uenig med fru Ebba Strange i, at det gælder om at skaffe børnene bedst mulige vilkår også i deres opvækst. Fru Ebba Strange siger, at det stavnsbinder mødrene at have børnene ved virksomhederne. Jeg mener nu, at det stik modsatte er tilfældet: det stavnsbinder mødrene at have vuggestuerne i en anden ende af byen end ved virksomhederne på en helt anden måde, og de kommer på en helt anden måde ud af den tilknytning til forholdene uden for hjemmet, som fru Ebba Strange, efter hvad jeg kan forstå, ønsker at fremme mest muligt.

(Kort bemærkning).

Tove Jørgensen (DKP):

Det er meget kort. Det drejer sig kun om, at derved ville kvinderne blive ualmindelig meget afhængige af den arbejdsplads, de på et givet tidspunkt arbejdede på, og de ville kunne presses netop ved, at der var institutionsplads på deres arbejdsplads og måske ikke på en anden, og at børnene skulle skifte, i og med at kvinderne skiftede arbejdsplads. Derfor kan det ikke være tilfredsstillende, at man løser det på den måde. Det er stadig væk sådan, at kvinder, der ammer, kan have lige så meget behov for at have hvile midt på dagen og undgå hårdt stressende arbejde. Til slut vil jeg lige sige, at jeg har prøvet at amme; det tror jeg ikke hr. Erlendsson har.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.